

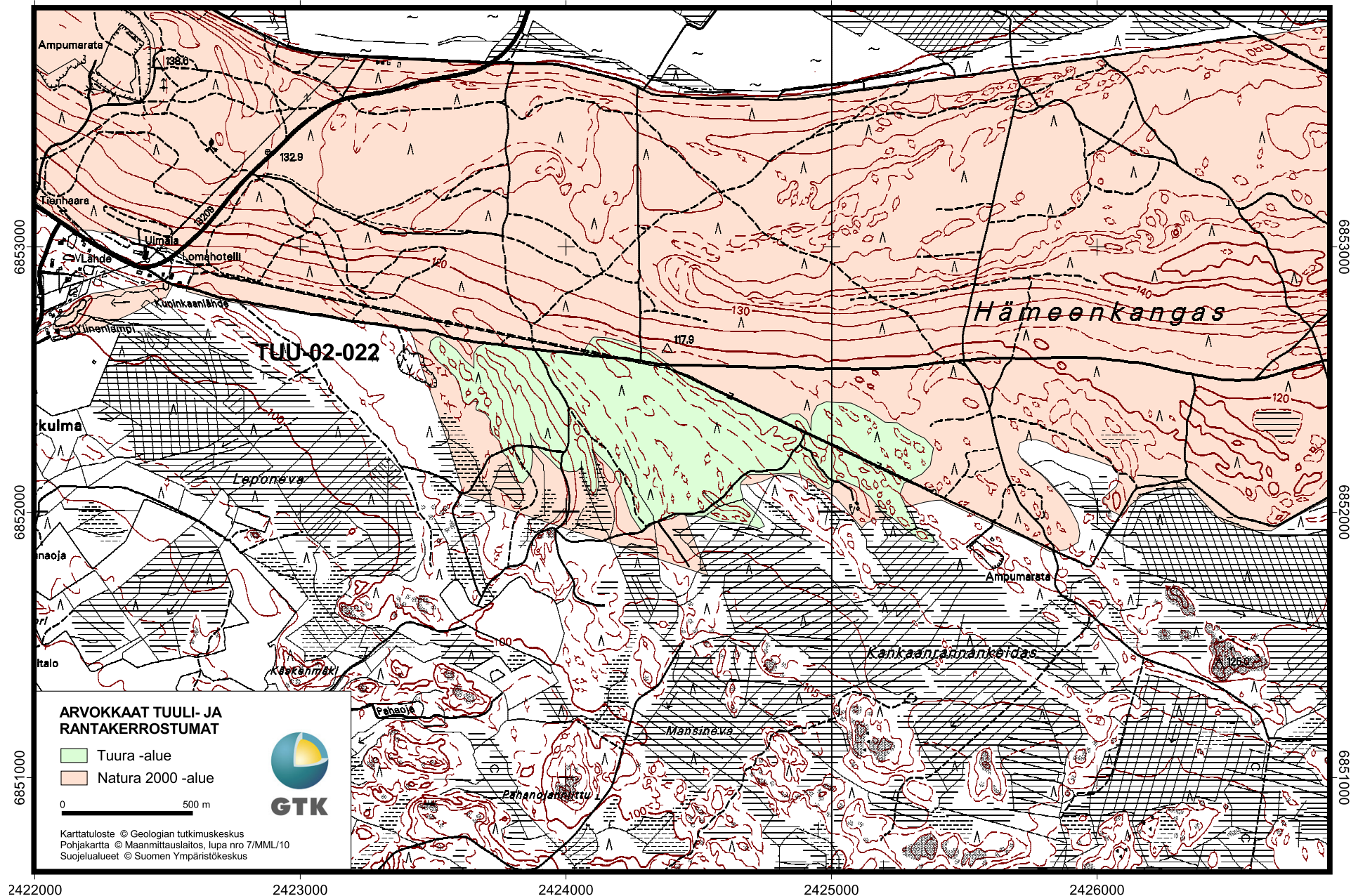
2422000

2423000

2424000

2425000

2426000

2422000

2423000

2424000

2425000

2426000

6853000

6852000

6851000

HÄMEENKANKAAN RANTAVALLIT

Kankaanpää

Tietokantatunnus: TUU-02-022

Arvoluokka: 4

Muodostuma: Rantakerrostuma

Pinta-ala: 70,4 ha

Korkeus: 130 m mpy.

Karttalehti: 2122 03

Alueen suhteellinen korkeus: 20 m

Muodon suhteellinen korkeus: 3 m

Sijainti: Hämeenkaan rantavallit sijaitsevat Hämeenkaan harjumuodostuman eteläosassa, noin kaksi kilometriä Kuninkaanlähteestä itään.

Geologia

Muodostuma on osa Hämeenkaan harjualuetta, joka puolestaan on osa suuremmasta kokonaisuudesta, joka tunnetaan Sisä-Suomen reunamuodostumana (Kielosto et al. 1982, Lindroos et al. 1982). Hämeenkangas muodostui noin 11 000 vuotta sitten viimeisimmän jääkauden sulamisvaiheessa pohjoisesta ja lännestä virranneiden mannerjäätikön kielekkeiden väliseen laaksoon (Sauramo 1924). Hämeenkaan eteläreunassa, Kuninkaanlähteestä noin kaksi kilometriä itään ovat rantavoimat synnyttäneet luode-kaakkosuuntaisia, 2-4 metrin korkuisia, varsin loivarinteisiä rantavalleja (Kielosto et al. 1982, Nordisk Ministerråd 1998), jotka pituudeltaan vaihtelevat 400 - 800 metriin. Rantavallien reunat kaartuvat lievästi länteen ja etelään.

Biologia

Alueen puusto on lähes kokonaan erivaiheessa olevia paikoin tiheitä ja paikoin harvennettuja kasvatusmännikköjä. Vähemmässä määrin on mäntytaimikoita ja siemenpuuaukkoja. Suurimmaksi osaksi puusto on kuitenkin yli 10-metristä. Sekapuita ja lahopuita ei ole lukuun ottamatta yksittäisiä koivuja, kuusia, haavan taimia ja vanhoja hakkuutähteitä. Kasvatusmänniköiden aluskasvillisuus on varpu-jäkälälaikkuista. Varvikko ei ole kovin tiheää ja muodostuu lähinnä puolukasta ja kanervasta. Muita varpuja on vähemmän kuten mustikkaa, variksenmarjaa ja sianpuolaa. Varvikon alla on lähinnä seinäsammalpeite ja kynsisammalia. Jäkälikkö koostuu tasavahvasti perusporonjäkälistä. Aukoilla kasvaa vähän enemmän horsmaa, hietakastikkaa ja kosteissa painanteissa metsäkastikkaa.

Maisema ja muut arvot

Muodostumalta avautuu puuston niin salliessa ympäristöön avautuu avoin harjumaaisema lähinnä vain pohjoiseen. Itse muodostuma erottuu peräkkäisinä harjannemuotoina. Sisäinen maisema ei juurikaan vaihtelee. Alue kuuluu Hämeenkaan - Soininharjun harjunsuojeluohjelmaan (HSO020023) ja Hämeenkaan Natura-alueeseen (FI0200024). Muodostuma kuuluu 1. luokan pohjavesialueeseen (0221403 ja 0218154). Hämeenkaan harjuaalue on seutukaavassa arvokkaana harjuaalueena, siellä on ympärivuotiset reitistöt talvella hiihtoa, moottorikelkkailua ja koira-valjakoita, kesällä vaellusta ja pyöräilyä sekä ympärivuotisesti ratsastusta varten (Satakuntaliitto 2009). Suurin osa koko alueesta on seutukaavassa varattu puolustusvoimien käyttöön erityisalueena.

Kirjallisuus:

Kielosto, S., Stén, C.-G., Svahnäck, L. & Herola, E. 1982. Kuninkaanlähde. Maaperäkarta 1 : 20 000 selitys. Karttalehti 2122 03. Geologian tutkimuskeskus.

Lindroos, P., Stén, C.-G., Svahnäck, L. & Herola, E. 1982. Jämijärvi. Maaperäkarta 1 : 20 000 selitys. Karttalehti 2122 06. Geologian tutkimuskeskus.

Nordisk Ministerråd, 1998. Israndslinier i Norden. TemaNord 584 : 1- 372 + kart.

Satakuntaliitto. 2009. Satakunnan luontopolut ja lintutornit. 32 s.

Sauramo, M. 1924. Suomen geologinen yleiskartta. Lehti B 2. Tampere. Maalajikartan selitys. Suomen geologinen komissioni. 1924. 76 s.